

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22095/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Васиљевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Трајковић адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 221/23 од 15.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 221/23 од 15.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 221/23 од 15.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Вишег суда у Неготину Гж 221/23 од 15.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Мајданпеку П 203/17 од 18.05.2023. године којим је одбијен предлог тужиле за враћање у пређашње стање од 17.05.2023. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Мајданпеку П 203/17 од 25.04.2023. године којим је одлучено да се тужба сматра повученом и обавезана тужилца да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 214.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправака решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију засновану на члану 404. став 1. и члану 407. став 1. тачке 3. и 4. ЗПП.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се иста одбаци као недозвољена, а тужилца обавезе на накнаду трошкова поступка по том правном леку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Означена одредба се, на основу члана 420. став 6. ЗПП, сходно примењује у поступку поводом ревизије против решења којима се окончава парнични поступак у споровима у којима ревизија не би била дозвољена против другостепене пресуде.

Тужила посебном ревизијом побија другостепено решење којим је правноснажно одбијен њен предлог за враћање у пређашње стање и одлучено да се тужба сматра повученом. У тужилиној посебној ревизији указује се на битне поврде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене погрешном применом чланова 89. став 1. тачка 3, 105. и 106. тог закона, што није законски разлог за ово правно средство.

Због тога је, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Према члану 452. став 5. ЗПП, против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев туженог за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић